

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 595/06
17.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Весне Поповић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, и ДД, чији је пуномоћник АБ, адв. и АВ, против туженог "ЂЂ", чији је пуномоћник БВ, адв., одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављене против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж.1885/05 од 30.11.2005. године, у седници одржаној 17.5.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, изјављене против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж.1885/05 од 30.11.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Лесковцу П.2756/04, П.2757/04, П.2764/04, П.2765/04, П.2772/04 и П.2773/04 од 1.4.2005. године, ставом првим изреке делимично су усвојени тужбени захтеви тужилаца па је обавезан тужени да тужиоцима и то: АА и ГГ за период од 1.1.2003. године до 10.7.2003. године, ВВ за период од 1.1.2003. године до 4.7.2003. године, ДД за период од 1.1.2003. године до 3.7.2003. године, ББ за период од 1.1.2003. године до 7.7.2003. године и ВВ за пери од 1.1.2003. године до 2.7.2003. године, обрачуна и уплати законом прописане доприносе надлежном фонду по основу незапослености. Ставом трећим изреке одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се због неиспуњења раскину уговори о престанку радног односа по основу вишка запослених закључен између тужилаца и туженог под бројем 2/А/03 од 10.7.2003. године, под бројем 1350/03 од 7.7.2003. године, бројем 1593/03 од 4.7.2003. године, бројем 812/03 од 10.7.2003. године, бројем 730/03 од 3.7.2003. године и бројем 606/03 од 2.7.2003. године, да се обавезе тужени да тужиоце врати на рад и распореди их на одговарајуће радно место према њиховој стручној спреми, знању и способностима и да сваком од тужилаца обрачуна и уплати законом прописане доприносе надлежним фондовима за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање почев од 1.1.2003. године до враћања на рад. Ставом четвртим изреке одбијени су као преурањени тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се тужени обавезе да им исплати заостале зараде и накнаде зараде за период од 1.7.2001. године па до враћања на рад. Ставом петим изреке обавезани су тужиоци да сваки понаособ исплати туженом на име трошкова парничног поступка по 3.250,00 динара.

Одлучујући о жалбама туженог и пуномоћника тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, Окружни суд у Лесковцу је пресудом Гж.1885/05 од 30.11.2005. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде сви тужиоци осим АВ који није изјавио ни жалбу, благовремено су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужилаца.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.386. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.354. ст.2. тач.11. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из чл.354. ст.2. тач.14. ЗПП на коју се ревизијом неосновано указује јер је изрека јасна и разумљива, не противуречи сама себи нити разложима пресуде, садржи све разлоге о одлучним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из чл.354. ст.1. а у вези чл.8. ЗПП, јер су нижестепени судови на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка донели правилну и закониту одлуку. Наиме, истичући ову битну повреду одредаба парничног поступка тужиоци побијају другостепену одлуку због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања које се у смислу одредбе чл.385. ст.3. ЗПП ревизијом не може побијати.

У правноснажно окончаном поступку утврђено је, да се тужени налази у поступку реструктурирања и да је донео програм решавања вишка запослених за чијим је радом престала потреба услед технолошких, економских и организационих промена у предузећу, да је тај програм прихватио Самостални синдикат и Синдикат независности и асоцијација слободних и независних синдиката. Тужени је са тужиоцима

Синдикат независности и асоцијација слободних и независних синдиката. Тужени је са тужиоцима закључио уговор о регулисању обавезе послодавца према запосленим на основу престанка радног односа – вишак запослених, којим је регулисано да је послодавац дужан да тужиоцима исплати једнократну новчану накнаду у две једнаке месечне рате у висини од по 6.000,00 динара по години стажа, као и да запосленима преко Фонда за развој Републике Србије регулише уплату доприноса пензијског и инвалидског осигурања код надлежног Фонда закључно са даном престанка радног односа, а најкасније до 31.12.2003. године и да ће запосленима исплатити неисплаћене зараде и накнаде зарада у процесу реструктурирања. Чланом 4. наведеног уговора предвиђено је да у случају да послодавац не изврши своје обавезе дужан је да запосленог врати у радни однос и да му повеже стаж осигурања, тако да се решење о отказу уговора о раду запосленом аутоматски поништава. Тужени је поступио по напред наведеним одредбама Уговора о регулисању обавеза по основу престанка радног односа, тако што је тужиоцима исплатио једнократну новчану накнаду и обрачунао и уплатио законом прописане доприносе за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање, закључно са 31.12.2003. године, а неисплаћене зараде и накнаде зарада није исплатио обзиром да се налази у процесу рекструктурирања и да исти није завршен.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца којим су тражили да се због неиспуњења раскине уговор о престанку радног односа, да се обавезе тужени да тужиоце врати на рад, да им обрачуна и уплати допринос надлежним фондовима за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање, почев од 1.1.2003. године па до враћања на рад, као и да им исплати заостале зараде и накнаде зарада за период од 1.7.2001. године па до враћања на рад, јер нису испуњени услови за раскид уговора који су тужиоци закључили са туженим, из чл.125. и 128. Закона о облигационим односима.

Наиме, наведеним одредбама је прописано да кад испуњење обавезе представља битан састојак уговора па дужник не испуни обавезу у том року уговор се раскида по самом закону. Кад је пре истека рока за испуњење обавезе очигледно да једна страна неће испунити своју обавезу из уговора, друга страна може захтевати раскид и накнаду штете.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и да је у поступку утврђено да је тужени испунио обавезе из уговора на начин и у року предвиђеном у уговору, да је тужиоцима исплатио једнократну новчану накнаду у две једнаке рате и да је уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код надлежног Фонда са даном престанка радног односа, то је побијана одлука правилна и законита.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су обавезали туженог да тужиоцима уплати доприносе по основу незапослености, јер је у поступку утврђено да тужени тужиоцима није уплатио доприносе по основу незапослености за период од 1.1.2003. године па до дана престанка радног односа, што је предвиђено одредбама Закона о запошљавању којима је прописано да су послодавци дужни да периодично обрачунавају и уплаћују запосленом између осталог и законом прописане доприносе по основу незапослености.

И по оцени овог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су део тужбеног захтева за исплату заостале зараде и накнаде зараде одбили као преурањен, јер се тужени налази у процесу реструктурирања.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу чл.393. ЗПП.

Према одредби чл.491. ст.4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04 који је ступио на снагу 23.2.2005. године), Врховни суд је одлучујући о ревизији тужилаца применио одредбе ЗПП које су важиле до ступања на снагу наведеног закона.

Председник већа – судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд